

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12962/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца Компаније „Дунав Осигурање“ а.д. Београд, кога заступа Никола Божић адвокат из ..., против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Небојша Ковачевић адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог АА изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 13823/2021 од 15.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог АА изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 13823/2021 од 15.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8465/2014 од 12.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу на име регресног дуга исплати 70.785,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.12.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца у односу на туженог ББ у делу преко досуђеног износа од 70.785,00 динара до траженог од 256.790,61 динара са законском затезном каматом почев од 09.12.2011. године до исплате, као и у делу којим је тражено да се обавезе тужени АА да тужиоцу на име регресног дуга солидарно са туженим ББ исплати 256.790,61 динара са законском затезном каматом почев од 09.12.2011. године до исплате и да му оба тужена солидарно накнаде трошкове поступка са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом АА накнади трошкове парничног поступка у износу од 157.500,00 динара. Ставом петим изреке, одлучено је да тужилац и тужени ББ сnose своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 13823/2021 од 15.04.2025. године, ставом првим изреке, одбачена је жалба туженог АА. Ставом другим изреке, одбијена је жалба туженог ББ, док је жалба тужиоца делимично усвојена и преиначена пресуда Основног суда у Новом Саду П 8465/2014 од 12.02.2020. године у побијаном одбијајућем делу у односу на туженог АА, тако што је обавезан тај тужени да тужиоцу солидарно са туженим ББ на име регресног дуга исплати 70.758,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.12.2011. године до исплате и 103.562,80 динара на име трошкова првостепеног поступка, док је одбијен захтев туженог АА за

накнаду трошкова парничног поступка. У преосталом побијаном, а непреиначеном делу одлуке о главној ствари, потврђена је првостепена пресуда. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 21.462,80 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је преиначена првостепена пресуда, тужени АА је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-ОУС, 74/2013- ОУС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, 10/2023 у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужених недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.11.2014. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 256.790,61,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, која је меродавна за дозвољеност ревизије, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку. Преиначење одлуке није од утицаја на одлучивање у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, имајући у виду да је у спору мале вредности, посебном одредбом закона (479. став 6. ЗПП) искључено право на изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**